

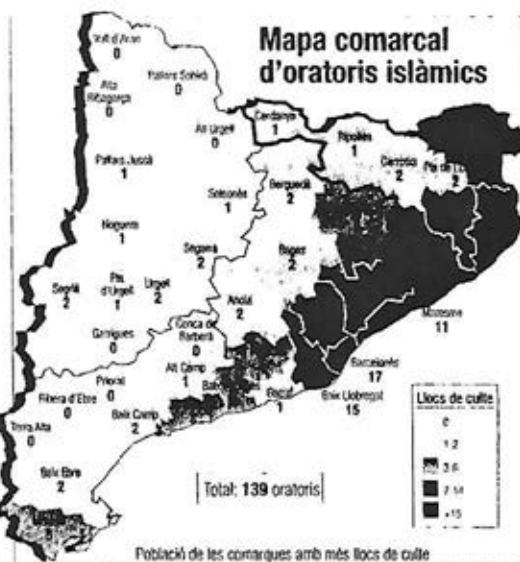
Quatre de les nou comarques catalanes amb més oratoris islàmics són a Girona

Alt i Baix Empordà, Gironès i Selva en tenen 31, amb un «creixement espectacular»

Joaquim Beligues, Girona. Quatre de les nou comarques catalanes amb major presència d'oratoris islàmics són a la demarcació de Girona. Segons l'estudi *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya*, Alt (7) i Baix Empordà (9), Gironès (8) i Selva (7) tenen 31 oratoris. Les comarques del Barcelonès (17), Baix Llobregat (15), Maresme (11) i Vallès Occidental (7) i Oriental (9) –totes a la demarcació de Barcelona– tenen 59 oratoris. Si bé les 4 comarques gironines tenen una població de 594.323 habitants, les 5 de Barcelona en sumen 4.414.515, segons les dades de població del 2003 de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

La recerca –dirigida pel catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i director del Centre d'Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR), Joan Estruch– ha detectat 139 oratoris islàmics a Catalunya. En referència a les comarques de Girona, l'estudi explica que els oratoris musulmans són d'implantació recent però «amb un creixement espectacular». Gairebé tots els citats oratoris són de la variant sunnita de l'Islam i, a més, «cal destacar les precàries condicions d'existència de la majoria». L'estudi constata que les comunitats d'origen nombroses són musulmanes d'origen magribí. En «els municipis de l'àrea metropolitana de Girona hi ha grups importants de subsaharianos».

L'estudi mostra que els oratoris islàmics estan situats, bàsicament, en la comarques litorals i que tenen major població. Cerdanya, amb 1 oratori; Garrotxa, 2; Pla de l'Estany, 2; i Ripollès, 1 completen la llista a la demarcació de Girona. En total, les comarques gironines tenen 37 oratoris islàmics. Tenint en compte les dades de Catalunya com a àmbit territorial, la recerca ha vist que, en els darrers 10 anys, han aparegut «una dotzena de nous oratoris islàmics cada any».

Població de les comarques amb més llocs de culte

Alt Empordà	110.743	La Selva	131.730	Maresme	377.608
Baix Empordà	112.553	Barcelonès	2.192.450	Vallès Occidental	773.800
Gironès	149.297	Baix Llobregat	730.111	Vallès Oriental	340.546

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'estudi *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya* (2014). Les dades de població de l'estudi d'Institut d'Estadística de Catalunya (INEC) corresponen al 2003.

cosa que ha provocat que «els musulmans disposen de lloc de culte en més de 100 municipis de Catalunya».

Altres religions

Les altres religions. Minories religioses a Catalunya també recopila les dades de llocs de culte dels adventistes, budistes, cristians ortodoxos, hinduistes, jueus, mormons, protestants, seguidors de la Fe Baha'i i del taoisme, sikhs i, finalment, testimonis de Jehovà. Evangèlics (341) i Testimonis de Jehovà (148) són les dues confessions amb major implantació a Catalunya. A la demarcació de Girona hi ha 29 esglésies evangèliques, distribuïdes en Alt (6) i Baix Empordà (3), Garrotxa (2), Gironès (14), Pla de l'Estany (1) i Selva (3). La Cerdanya no té

cap grup evangèlic. Els Testimonis de Jehovà tenen 13 grups a Girona, situats a Alt (2) i Baix Empordà (4), Cerdanya (1), Garrotxa (1), Gironès (1), Pla de l'Estany (1) i Selva (3).

Els autors de la recerca expliquen, respecte a la implantació a Catalunya, que els grups evangèlics –protestants– estan caracteritzats per «una extraordinària diversitat» amb presència de «les denominacions reformades» i «esglésies pentecostals». Alguns grups evangèlics fa més de 100 anys que són a Catalunya procedents de França. L'Alt Empordà va ser el primer lloc en què es van instal·lar. La recerca estableix que, ara mateix, hi ha «preponderància» dels pentecostals i de l'Església de Filadèlfia en el col·lectiu gitano, i ressalta la recent implantació,

fruit dels fluxos migratoris, d'esglésies filipines, xineses i nigerianes. En el mateix context, els Testimonis de Jehovà estan «disseminats» per tot el territori.

Noves religions

La recerca explica l'arribada de religions orientals a la demarcació de Girona. En són exemples els membres de la confesió sikh –d'origen indi– que hi ha la Garrotxa, els quals són els únics casos a Catalunya juntament amb les comunitats situades a la regió de Barcelona (Barcelonès i Vallès Oriental). *Les altres religions* divulga que gairebé tots els membres són procedents del Panjab indi.

L'estudi també remarca la presència, a Catalunya, de seguidors del budisme, hinduisme i taoisme. L'Alt Empordà i el Gironès tenen, cadascuna, 1 comunitat budista, mentre que a Catalunya n'hi ha 28. La recerca no ha localitzat cap comunitat de seguidors de l'hinduisme i taoisme a Girona. A Catalunya són 16 i 5, respectivament. En aquest sentit, els autors expressen que hi ha una «fascinació per l'espiritualitat oriental», amb participació de catalans que, als anys 70, van « cercar orientació en els ensenyaments d'alguns mestres (gurús o lamas) en viatges i visites a ashrams i monestirs ». A més, l'estudi també creu que ha influït en la societat «l'arribada a països occidentals d'alguns mestres espirituals i la creació de grups de seguidors» i «la pràctica de tècniques de meditació, com el ioga o el zen».

Finalment, la recerca mostra que el Gironès té 1 lloc de culte adventista dels 12 que hi ha a Catalunya. La confesió adventista és de procedència nord-americana. La mateixa comarca té una comunitat dels mormons –també d'origen nord-americà– i un de la fe Baha'i –procedent de l'Iran i que va néixer al segle XIX–. A Catalunya són, respectivament, 13 i 12 comunitats.

* L'estudi *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya* explica que el nombre de tradicions religioses implantades ha augmentat «notablement» en els darrers anys i, per aquest motiu, totes les religions han creat «nous llocs de culte». Segons els autors, això contrasta en un context en què «la societat catalana està en un procés de secularització i s'està emancipant de les antigues tradicions religioses que impregnaven tots els àmbits de la vida». L'estudi explica que, per una banda, «hi ha una revisió de les creences heretades» i, per l'altra, «emergeix una societat religiosament plural», una de les característiques bàsiques de la qual és «l'efervescència de moviments religiosos» sense precedents.

* Els autors deixen clar que, per ara, «no hi ha conflicte entre religions». A remarcar que això no significa que «les entitats d'una mateixa religió mantinguin sempre bones relacions». La recerca constata que, en molts casos, la comunitat religiosa és «el punt de referència principal per a l'immigrant». Això implica que els llocs de culte tenen no només una «funció estrictament espiritual» sinó també «social, cultural, laboral, lúdica i emocional». Els autors han verificat que «la immigració ha comportat la creació de noves entitats que agrupen estrangers», alhora que també aboca al «creixement de centres preexistents on conflueixen fidels autòctons i immigrants».

* La Direcció General d'Altres Religions, amb dependència del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya, defensa que «la normalització d'aquestes religions passa necessàriament pel seu gradual reconeixement des de tots els àmbits», cosa que ha d'implacar que «no es vegin marginades pel fet de ser minoritàries». No obstant, el Govern incideix que encara és evident «la desproporció» entre les noves confessions religioses i el catolicisme. Alhora, la Generalitat és del parer que «la presència» de les noves tradicions és «més significativa» que «el ressò mediàtic que obtenen». «L'estudi pretén precisament posar l'èmfasi en la novetat i en el creixent abast de la diversitat religiosa», conclou en la presentació de les dades.